

Keveset tudunk arról, hogyan bátortalanítja el a műszaki és természettudományok iránt érdeklődő lányokat a társadalmi környezet: a szülők, a középiskolai és egyetemi tanárok, az elvárások vagy éppen az egyetemre járó fiúhallgatók, majd pedig a férfiakra szabott munkahelyi környezet. Ez a könyv arról szól, hogy miért tanul kevés lány műszaki és informatikai területen, milyen vélemények vannak a nemek eltérő pályaválasztásáról, a nemi jellegzetességekről és szerepekről, illetve a támogató intézkedésekről. A kutatás a hazai műszaki felsőoktatás egyik meghatározó, nagy hagyománnyal rendelkező intézményében zajlott. Azt vizsgálom, hogy az adott szervezetben mi jellemzi a nemi rendet strukturális szempontból (azaz milyen a női hallgatók kisebbségi és alárendelt pozíciója), és milyen nemi kultúra domináns. A kutatás során halott vélemények gyakran ellentétbe állították a fiúkat és a lányokat (szorgalmas lányok–hanyag fiúk, magolós lányok–kreatív fiúk). A lányokat általában nem az intellektuális képességeikért, hanem szorgalmuk, kitartásuk, céltudatosságuk és összeszedettségük miatt, illetve közösségi készségeikért dicsérték. Az oktatók szerint a külvilágot az jellemzi, hogy a lányokat a sztereotip pályák választására ösztönzik, az otthoni munkamegosztásban is egyenlőtlen a helyzetük, az anyaság pedig végképp lehetetlenné teszi számukra, hogy klasszikus műszaki vagy informatikai karrierben gondolkodjanak. A megkérdezett tanárok ritkán gondolták úgy, hogy a kérdésben az egyetemnek bármilyen tennivalója lenne.

L'Harmattan

Nagy Beáta • Háttérben

Nagy Beáta

Hát + tér ben

L'Harmattan

